

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић
Невоље са причама

Ово је књига коју нећете желети да испустите из руке док је не прочитате целу. Смешна је од прве до последње стране.

Питате се зашто је смешна? Мој разлог је због пишчеве духовитости. Говори као да смо ми сами у причи. Писац је описао разне приче и дао им је посебне особине. Можемо да уочимо сличност између прича и деце. Као што деца постављају захтеве родитељима, тако и приче постављају захтеве писцу. Једна прича бежи, јер не жели да буде у књизи, друга не жели вука са бувама, трећа мисли да је бескорисна... мислим да је писцу позлило.

Писац жели да заинтересује читаоце тако што дода “тајни састојак” у причу и траг до састојка. Мени је то забавно, јер волим математику. Нећу открити састојак док не прочитате књигу. Најсмешнија прича ми је “Алергична”, зато што кија док је неко чита.

Као што и свака прича има крај, тако је и мом писању дошао крај. Уколико сам Вас заинтересовао, трк у библиотеку да прочитате крај. Уживајте у читању! :)